

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 8C/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814206501
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8814206501.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: Z. N., J.. XX.XX.XXXX, E. XX/XXX, XXX XX I., o zaplatenie sumy 2.123,77 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie istiny 75 eur, úroku z omeškania zo sumy 2.228,77 eur vo výške 9,5 % ročne od 13.08.2011 do 31.05.2014 a úroku z omeškania nad 8,5 % ročne zo žalovanej sumy od 01.06.2014 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.265,76 eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 01. 06. 2014 do zaplatenia, trovy konania vo výške 40,05 eur a trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa v sume 528,85 eur, a to všetko v mesačných splátkach po 30 eur splatných vždy do 30. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 2.228,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne od 13.08.2011 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že navrhovateľ a odporkyňa uzatvorili spolu dňa 27.08.2010 zmluvu o pôžičke evid. č. 7078466, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporkyňi celkovú sumu pôžičky 3.750 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala odporkyňa splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 62,50 eur. Do dňa podania návrhu uhradila odporkyňa z vyššie uvedenej zmluvy sumu 554,24 eur. Vzhľadom na to, že odporkyňa porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, navrhovateľ dňa 23.07.2011 listom - predžalobná upomienka, vyzval odporkyňu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa odporkyňa dlžnú sumu neuhradila. Celkový dlh odporkyne ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2.228,77 eur. Navrhovateľ si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania.

Odporkyňa potvrdila, že si je vedomá svojho peňažného záväzku. Pre svoju zlú finančnú situáciu požiadala o možnosť splácať predmetný dlh v mesačných splátkach po 15 eur.

Podaním zo dňa 30.03.2015 a zo dňa 20.04.2015 navrhovateľ súdu zaslal čiastočné späťvzatie návrhu spolu vo výške 90 eur. Späťvzatie návrhu odôvodnil čiastočnými úhradami odporkyne po 15 eur a to dňa 23.10.2014, 05.11.2014, 09.12.2014, 09.02.2015, 10.03.2015 a dňa 15.04.2015.

Dňa 29.05.2015 navrhovateľ zoberal návrh čiastočne späť v časti istiny 15 eur, keďže odporkyňa vykonala úhradu v tejto výške dňa 20.05.2015. Podaním zo dňa 25.11.2015 s prihladením na čiastočné úhrady záväzku zo strany odporkyne v období od júna do októbra 2015 zoberal návrh navrhovateľ späť v časti istiny 75 eur.

Zároveň navrhovateľ zoberal návrh späť aj v časti požadovaných úrokov z omeškania, V pôvodnom návrhu požadoval priznať úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 2.228,77 eur od 13.08.2011 do zaplatenia. Písomným podaním žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.015,11 eur od 01.06.2014 do 23.10.2014, zo sumy 2.000,11 eur od 24.10.2014 do 05.11.2014, zo sumy 1.985,11 eur od 06.11.2014 do 09.12.2014, zo sumy 1.970,11 eur od 10.12.2014 do 09.02.2015, zo sumy 1.955,11 eur od 10.02.2015 do 10.03.2015, zo sumy 1.940,11 eur od 11.03.2015 do 15.04.2015, zo sumy 1.925,11 eur od 16.04.2015 do 20.05.2015, zo sumy 1.910,11 eur od 21.05.2015 zaplatenia, zo sumy 1.895,11 eur od 25.06.2015 do 28.07.2015, zo sumy 1.880,11 eur od 29.07.2015 do 25.08.2015, zo sumy 1.850,11 eur od 18.09.2015 do 20.10.2015, zo sumy 1.835,11 eur od 21.10.2015 do zaplatenia. Odporkyňa so späťvzatím návrhu súhlasila.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Keďže navrhovateľ zoberal svoj návrh čiastočne späť, súd podľa citovaného zákonného ustanovenia uznesením č.k. 8C/92/2014 - 49 zo dňa 13.08.2015 konanie v sume 105 eur spolu s príslušenstvom zastavil a vo výroku tohto rozsudku rozhodol o zastavení konania v časti istiny 75 eur, úroku zo omeškania zo sumy 2.228,77 eur vo výške 9,5 % ročne od 13.08.2011 do 31.05.2015 a úroku z omeškania nad 8,5 % ročne zo žalovanej sumy od 01.06.2015 do zaplatenia.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7078466, Podmienkami k zmluve o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok, výsluchom účastníkov, poštovými poukázkami ktorými vykonala odporkyňa jednotlivé úhrady a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. a odporkyňa uzavreli dňa 27.08.2010 Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7078466, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky odporkyni vo výške 2.000 eur. Odporkyňa sa zaviazala pôžičku splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 62,50 eur v celkovom počte 60 splátok. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 32,13 %. Výška RPMN bola stanovená 32,13 % ročne.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2013 spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči odporkyni, ktorá je predmetom tohto konania, na navrhovateľa ako postupníka.

Podľa prehľadu úhrad odporkyňa v prospech navrhovateľa uhradila celkovo sumu 554,24 eur a dátum poslednej úhrady bol dňa 02.12.2011. Po zosplatnení pôžičky boli pôvodným veriteľom účtované odporkyni pokuty, sankcie, pričom celkovo tak vyúčtoval sumu 2.228,77 eur.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 30.03.2015 uviedol, že pohľadávka uplatnená v návrhu na začatie konania vo výške 2.228,77 eur pozostáva z istiny vo výške 2.015,11 eur a z poplatkov vyčíslených k 31.05.2014 vo výške 213,66 eur.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že si je vedomá svojho peňažného záväzku. So spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. mala uzatvorené tri alebo štyri zmluvy, presne to uviesť nevedela. Nemala vedomosť o tom ktorá pôžička bola v akej sume splácaná. V súčasnosti je nezamestnaná, pracuje len na dohodu o vykonaní práce a jej mesačný príjem predstavuje sumu 70 eur. Manžel je na invalidnom dôchodku a jeho príjem činí 180 eur mesačne. Bývajú v rodinnom dome, ktorý je vlastníctvom

jej syna a len výdavky na elektrinu činia 95 eur mesačne. Vzhľadom na nepriaznivú sociálnu situáciu požiadala o možnosť splácať predmetný dlh v mesačných splátkach po 15 eur.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úrok (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z § 39 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že

spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Zmluva uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa a odporkyňou je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Podľa ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Zmluva o pôžičke uzatvorená medzi predchodcom navrhovateľa a odporkyňou je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Podľa zmluvy bola odporkyňi poskytnutá pôžička vo výške 2.000 eur. Pôžičku sa odporkyňa zaviazala splatiť v 60 splátkach vo výške 62,50 eur mesačne. V jednotlivých splátkach bol zahrnutý aj úrok z pôžičky dohodnutý vo výške 32,13 % ročne. V prospech navrhovateľa odporkyňa do dňa podania návrhu na súd uhradila celkovo finančné prostriedky vo výške 554,24 eur.

Súd sa pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý predstavoval 32,13 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v období august 2010 činil úrok 12,58 % p. a. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi zmluvy v danom prípade je cca 2,5 krát vyšší ako bol úrok poskytovaný bankami.

Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dohovoriť úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Taktiež u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platia ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nesmie byť výkon práva a povinnosti vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov z úveru za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom. Navrhovateľovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých jednorázovo odporkyni. Navrhovateľ poskytol odporkyni celkovú sumu 2.000 eur, odporkyňa vykonala navrhovateľovi splátkami úhradu vo výške 554,24 eur a po podaní návrhu v sume 105 eur a následne 75 eur, spolu teda úhrady vo výške 734,24 eur. Rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a splatenými finančnými prostriedkami teda predstavuje sumu 1.265,76 eur.

S poukazom na uvedené súd priznal navrhovateľovi právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých jednorázovo odporkyni a to vo výške 1.265,76 eur a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol.

Odporkyňa sa neuhradením peňažného záväzku v sume 1.265,76 eur dostala do omeškania, preto ju súd odo dňa 01.06.2014 zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške 8,25 % ročne (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,25 % + 8 %).

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára

za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. Po porovnaní úspechu toho ktorého účastníka v súdnom konaní (navrhovateľ bol úspešný v časti istiny 1. 265,76 eur + 180 eur - uhradených odporkyňou po podaní návrhu na súd) možno konštatovať, že navrhovateľ mal úspech v rozsahu 65 % a odporkyňa v rozsahu 35 %. Po odpočítaní úspechu odporkyne od úspechu navrhovateľa (65 % - 35 %), navrhovateľovi vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 30 % z celkových trov konania.

Trovy konania na strane navrhovateľa pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 133,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.762,83 eur.

Súd priznal navrhovateľovi 30 % zo zaplateného súdneho poplatku (133,50 eur) a to vo výške 40,05 eur.

Trovy právneho zastúpenia právneho zástupcu navrhovateľa podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 1.205,03 eur vrátane DPH podľa § 10 ods. 1, vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania (AK GALLO s.r.o.) 91,29 eur
- písomné podanie na súd - žalobný návrh (AK GALLO s.r.o.) 91,29 eur
- prevzatie a príprava zastúpenia (AK TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o.) 91,29 eur
- čiastočné späťvzatie zo dňa 30.03.2015 (AK TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o.) 91,29 eur
- účasť na pojednávaní dňa 16.04.2015 (AK TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o.) 91,29 eur
- čiastočné späťvzatie zo dňa 20.04.2015 (AK TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o.) 91,29 eur
- účasť na pojednávaní dňa 14.05.2015 (AK TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o.) 91,29 eur
- čiastočné späťvzatie dňa 26.05.2015 (AK TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o.) 91,29 eur - účasť na pojednávaní dňa 19.11.2015 (AK TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o.) 91,29 eur - čiastočné späťvzatie dňa 20.11.2015 (AK TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o.) 91,29 eur - účasť na pojednávaní dňa 01.03.2016 (AK TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o.) 91,29 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 109,72 eur vrátane DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál) - rok 2014 vo výške 3 x 8,04 eur, rok 2015 vo výške 7 x 8,39 eur, rok 2016 1 x 8,58 eur.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z., o cestovných náhradách, sumu základnej náhrady pre jednotopové vozidlá a trojkolky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia. Od 1.1.2009 účinné opatrenie č. 632/2008 Z.z. stanovilo výšku základnej náhrady pre osobné cestné vozidlá na sumu 0,183 eura. Súd priznal navrhovateľovi náhradu cestovného jeho právneho zástupcu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinného v čase jednotlivkej cesty, za cestu 2 x Košice - Vranov nad Topľou a späť,

ktorá bola vykonaná osobným automobilom Audi A6 na pojednávanie dňa 16.04.2015, 14.05.2015, 19.11.2015 a 01.03.2016. Súd priznal náhradu cestovného takto:

Počet km: 400 km

Základná náhrada: 0,183 eur

Spotreba: 5,0 l/km

Cena PHM: 0,95 eur/l

Výpočet:

a) základná náhrada za cestu - 0,183/km, t.j. 400 km x 0,183 eur/km = 73,20 eur

b) náhrada za PHM - priemerná spotreba 5,0l/ 100 km; spolu 400 km x 5,0 l/100 km, t.j. spotrebovaných 20l x 0,95 eur/ l = 19,00 eur

Spolu náhrada za cestovné + 20 % DPH 110,64 eur

Právnomu zástupcovi navrhovateľa patrí aj náhrada za stratu času podľa § 15 písm. b), § 17 ods. 1, § 17 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov:

3 x Košice - Vranov nad Topľou a späť (15 polhodín)

Výpočet: 13,98 eur x 15 = 209,70 eur

1x Košice - Vranov nad Topľou a späť (pojednávanie 01.03.2016) 5 začatých polhodín x 14,30 eur = 71,50 eur

Spolu náhrada za stratu času + 20 % DPH 337,44 eur

Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa a odporkyne, súd priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 30 % zo sumy 1.762,83 eur, čo predstavuje sumu 528,85 eur.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku ; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

S prihliadnutím na nepriaznivú finančnú situáciu odporkyne jej súd povolil splatiť peňažný záväzok v mesačných splátkach po 30 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.